

NOMS DE PERSONA DEL PLA DE L'ESTANY (1214-1432)

Joan FORT i OLIVELLA

És sabut que a partir de l'any 1000 es va anar produint a Catalunya un moviment d'asserviment de la població camperola, que es tradueix en un augment de la documentació considerable. Uns dels tipus més abundants són les confessions o els reconeixements i les definicions de persones pròpies a un senyor, que a més del nom d'aquella contenen a vegades el dels seus pares o cònjuge.

El present estudi s'ha elaborat a partir dels noms de persones que surten en aquests tipus de documents als pergamins de la Pia Almoina de la seu de Girona, conservats a l'Arxiu Diocesà de Girona i regestats per Josep Maria Marquès en tres grans volums, que abasten de l'any 1214 al 1432, i dels volums 892, 897 i 898 de la secció d'Ordres Religiosos i Militars procedents de les delegacions d'Hisenda de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, que són uns llibres de l'abat de Sant Esteve de Banyoles que van de l'any 1293 al 1311, del 1337 al 1339, 1354 i del 1388 al 1415 fins al 1415, si bé en aquest cas només he arribat fins al 1400.

Pel que fa a la Pia Almoina, hi surten 27 noms d'home i 35 de dona diferents. En els barons, el nom que més abunda és Pere (72), seguit de Guillem (43), Bernat (36), Ramon (27), Arnau (26), Joan (20), Berenguer (16) i Jaume (13). I son molt poc freqüents Francesc (5), que no comença a aparèixer fins el 1314, Rafael, Bonanat i Oliver (3), Besalú, Dalmau, Guerau i Perpinyà (2), mentre que els noms d'Antoni, Bartomeu, Bonanat, Castelló, Deulofeu, Ferrer, Llorenç, Miquel, Narcís, Nicolau i Pasqual només s'esmenten una vegada.

El nom de dona que més hi abunda és Guillema (23), seguit de Brunissenda i Maria (18), però aquest darrer la darrera vegada que surt és el 1364, Francesca (16), que apareix el 1316, Berenguera (14), Sibil·la (11) i Elicsendis o Elisenda (10). Després vénen Margarida (7), que no comença a sortir fins el 1329, Bonanata (6), Dolça i Alamanda (4), Ermessenda i Caterina (3), Adelaida, Agnès, Bartomeua, Bernarda, Garsenda, Geralda, Joana i Saurina (2); mentre que Antònia, Blanca, Braila, Ermengardis, Gueraua, Guilla, Jauma, Jordana, Nicolaua, Pereta, Ramona, Romilda i Save-ta només s'esmenten una vegada.

En el cas del monestir de Banyoles els resultats són semblants. Hi ha 31 noms diferents tant d'home com de dona. Entre els primers el més freqüent és Pere (51),

seguit també de Guillem (40) i Bernat (36), mentre que després aquí ve Joan (31), i Arnau (20), Berenguer (18), Jaume (15), Ramon (14) i Francesc (7), que no surt fins el 1390. Són poc freqüents Tortosa (4), Bartomeu (3), Andreu, Antoni, Besalú, Gue-
rau, Ponç i Simó (2), mentre que Benet, Bonet, Eimeric, Elisend, Feliu, Guanyard, Martí, Mercader, Miquel, Mir, Narcís, Pau i Simó només s'esmenten una vegada.

Pel que fa a les dones, el més freqüent és Guillema (24), que dobla Sibil·la (12), i triplica Elisenda, Margarida i Maria (8), Brunissenda i Francesca (7), que no surt fins el 1391. Són molt poc freqüents Bernarda i Astruga (4), Berenguera, Blanca, i Bonanata (3), Alamanda, Bartomeua, Caterina, Estefania, Joana i Ramona (2), mentre només s'esmenta una dona que es digui Adelaida, Agnès, Antònia, Aurora, Beatriu, Berta, Cèlia, Crespigua, Gilaberta, Gràcia, Llorença, Nicolaua, Sança o Saurina.

Cal tenir en compte que hi ha alguns noms dobles d'home com Arnau Ramon, Ramon Pere i Guillem Pere, i que en el cas del monestir de Banyoles també hi ha alguns noms de persones que són dels pobles de la Garrotxa més propers, com Santa Pau, Mieres, Maià i Dosquers.